

ЗОРНИЦА ПЕТРОВА

л 886.7-1
Ж 47

„В О Ч И“

София 2003 г.

Зорница Петрова

„В ОЧИ“

Издателска къща „КЪНЧЕВ И СИНЕ.“
София, 2005 г.

Иташ всичко,
и всички,
а не дишаш, не страдаш.
Не се молиш, не вярваш.
Искаш да се разменим?
Благодаря ти, робе мой.
Не ставам за играта ти.
Не съм артист.
Сурово е в деня ти.
И горки.
И страшно е.
Но свободата диша.
Тук.
И нее.
Като птице.
Свободата ти, не е илюзия.
Не е молба,
или пък пожелание за вчера.

Реалност от очи
и трепет златна.
Понякога си мисля, че всъщност
съм щастлив човек.
В сравнение със теб.
Щастлив съм.
Свободен дъжд.
Свободна тишина.
Свободна нежност.
Свобода...

Малко лято

Августовска улица

с бели мънестии.

Разтапящи се,

от води

с мирис на зелени орехи.

Събудени...

Днес

*Нашите различия,
с еднакъв хляб.
Мъгнотийте ни,
песента от здравец...
В българско –
свато.*

Обич

Вторият

снаг

от зъпата

в Трагето на децата

бяло...

Утринта, в дворовете-слънца.

Обич.

Докоsvане

Рисуваш,
в любов.

Твои огньове
се разтварят в цветове —
Сньове
и тишина...

Гора

Душа,
като гора си.
В януари
по-нова
по-гальовна.
И дървета
за надежда.

Топлина

Слънчеви

игри,

с ръце —

копчивки шарени

добри...

История

В моя град имаше музеи,
с бели камъни край него.

Подредени, или просто оставени.

Спуснати от ремаркетото,
забравени в тревите.

Бели камъни, с издалани
рисунцици-цветя.

Когато поседиш на тях,
набираш, че времето е много хубаво.

И още много неща.

В очи

*Красиви,
свободни очи –
борове в столи държдовни...
И треви,
сгнувани.*

Съдържание

* * *	3
Малко лято	6
Днес	7
Обич	8
Докосване	9
Гора	10
Топлина	11
История	12
В очи	13

„В очи“
Първо издание
ЗОРНИЦА ПЕТРОВА, автор

Издателска къща „КЪНЧЕВ И СИЕ“
Печатница „ХРИСТО ХРИСТОВ“

ISBN 954-746-123-0